

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• **مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** علی متقیان

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

- **تلفن:** ۸۸۷۴۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۴۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- **پيامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
- **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری
- **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷
- **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

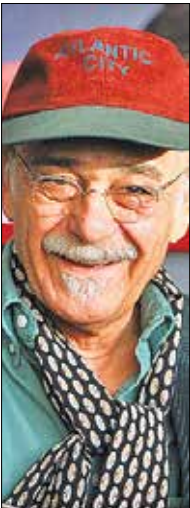
پيشهاد پژمان جمشیدی برای وضعیت صدای برج میلاد

پژمان جمشیدی در نشست خبری فیلم «آنتیک» با انتقاد از وضعیت صدای سالن نمایش برج میلاد به متولیان جشنواره پیشنهاد داد: «از فردا فیلمنامه‌ها را پرینت بگیرند و به تماشاگران بدهند.» او همچنین با انتقاد از اوضاع اقتصادی کشور گفت: «اصلاً ما خیلی پول می‌گیریم. چه لذتی می‌ده این پول وقتی پسرخاله من پول ندارد، دوست من پول ندارد، چه لذتی دارد این پول؟ بله ما پول خوبی درمی‌آوریم و خیلی ناچاومندانه است که عوامل کم می‌گیرند و ما زیاد می‌گیریم.»

استماع رضا بابک از یک فکت وگو

رضا بابک که در افتتاحیه جشنواره امسال بزرگداشت او برگزار شده بود، برای اکران فیلم سینمایی «ترک عمیق» به برج میلاد آمد اما در جمع خبرنگاران حاضر به گفت‌وگو با خبرنگار صدا و سیما نشد و گفت: «با شما مصاحبه نمی‌کنم. سال‌هاست با شما مصاحبه نمی‌کنم. مشکل دارم با صدا و سیما.» او درباره حضورش در این فیلم هم گفته: «این فیلم درباره تنهایی و عشق است، چیزی است که در جهان امروز وجود دارد و همه به نوعی با آن درگیر هستند.»

صداقت و واقعیت مبنای انتخاب شهاب حسینی

شهاب حسینی در نشست خبری فیلم «رها» درباره انگیزه ترغیب‌کننده برای حضور در فیلم گفت: «فیلمنامه صداقت داشت. من تلاش می‌کنم واقعیت‌ها را انتخاب کنم، اگر واقعیت‌ها تلخ است متأسفانه، علتش را باید در جای دیگر جست‌وجو کرد. ما با اثری طرف هستیم که باید تأثیرگذار بودن یا نبودن آن را بررسی کنیم. از این بیت مدد می‌گیرم که «هرکسی کو دور ماند از اصل خویش/ باز جوید روزگار وصل خویش»: در حرفه ما این اصل فیلمنامه است.»

امروز در «جشنواره ۴۳»

نقشه‌های پُر نگار ناصرالدین شاه برای «ژولیت»!

در سومین روز از چهاروسومین دوره جشنواره فیلم فجر همانند دو روز قبل، شاهد نمایش چهار فیلم از بخش مسابقه برای سینمادوستان خواهیم بود؛ آثاری که خالقان آن کم و بیش به فتح سیمرغ‌های بلورین این جشنواره می‌اندیشند و سازندگان آن امیدوارند اتفاقات خوبی برایشان رقم بخورد. نام و شرح و وصف چهار فیلم امروز (دوشنبه ۱۵ بهمن‌ماه) بخش مسابقه جشنواره از این قرار است.

رضا فرهمند در اصل یک مستندساز است و با آثاری به این سبک از فیلمسازی در فستیوال‌های مختلف و متعدد داخلی و خارجی شرکت کرده است. با این اوصاف «لولی» را باید اولین تجربه کارگردانی فرهمند در سینمای داستانی (و غیرمستند) تلقی کرد. اکبری صحت هم تهیه‌کننده این فیلم است و پس از چندین سال کار در حوزه رسانه‌ها و مطبوعات از ۱۸-۱۷ سال پیش وارد بنیادهای سینمایی همانند فارابی شده و پس از آن در پست‌های مختلف اجرایی، مدیریتی و نهاد‌های متعدد انجام وظیفه کرده است.

اشکان رهگذر در مقام نویسنده، کارگردان و متخصص انیمیشن، حضوری موفق با فیلم کارتون «آخرین داستان» در سی‌وهفتمین دوره جشنواره فیلم فجر داشت و موفق به تصاحب سیمرغ بلورین بهترین انیمیشن آن دوره شد. او اینک با انیمیشن تازه‌اش به نام «ژولیت و شاه» پای به جشنواره چهل‌وسوم گذاشته است و توفیقی تازه از همان دست را

زرگرنژاد چندین و چندبار بخت خود را در جشنواره فیلم فجر آزموده و با فیلم‌هایی همچون «پایان خدمت»، «ماهورا»، «برای مرجان» و «شماره ۱۰» در این صحنه ظاهر شده و البته جوایزی هم به دست آورده است. «شمال از جنوب‌غربی» داستانی جنگی-سیاسی دارد و تلفیقی تازه از ژانرهای «اکشن» و «موضوعات تاریخی» به حساب می‌آید. داستان این فیلم پیرامون

چشم بادومی اولین تجربه ابراهیم امینی در کارگردانی یک فیلم بلند است اما او را به هیچ روی نباید یک تازه‌وارد در عرصه سینما دانست زیرا نویسنده سناریوی آثار تحسین‌شده‌ای چون «ایستاده در غبار»، «ماجرای نیمروز» و «موقعیت مهدی» طی سالیان اخیر و همچنین از بهترین آثار سیاسی-انقلابی سینمای ایران بوده که به زندگی برخی شهدای والامقام دفاع مقدس پرداخته است. «چشم بادومی» اما یک درام اجتماعی ملایم‌تر است و داستان شخصی‌تری دارد و زندگی‌زیی را بررسی می‌کند که در یک موقعیت سخت اجتماعی قرار گرفته و باید از یزنگاه‌های دشوار عبور کند. از آنجا که «چشم بادومی» را به لحاظ بدون پیشینه بودن امینی در حرفه

حرام کردن سوژه بکر «فروغ»

این فیلم نه‌تنها نتوانست زندگی «فروغ فرخزاد» را درست روایت کند، بلکه به‌نوعی خیانت به یاد و خاطره او بود. فروغ، شاعری که با جسارت و صداقت، دنیای شعر فارسی را تکان داد، در این فیلم به یک شخصیت فرعی در داستان عشقش تبدیل شد. جای خالی شعرها، فیلمسازی‌ها و دغدغه‌های اجتماعی‌اش در این فیلم شدت احساس می‌شد. فروغ بیشتر از این بود. او زنی بود که با کلماتش مرزها را شکست و با دوربینش واقعیت‌ها را نشان داد. این فیلم نه‌تنها نتوانست عمق وجود او را نشان دهد، بلکه تصویری سطحی و نادرست از او ارائه کرد. به عنوان عضوی از خانواده فروغ، معتقدم این فیلم نتوانست حق مطلب را درباره او ادا کند. فروغ فرخزاد شایسته یک روایت واقعی و احترام‌آمیز بود، نه این داستان عاشقانه کلیشه‌ای و بی‌عمق.

واکنش سام فرخزاد، برادرزاده فروغ فرخزاد به فیلم «رگ‌های آبی»

معصومه غفاری / انیمیشن سینمایی «ژولیت و شاه» به نویسندگی و کارگردانی اشکان رهگذر و تهیه‌کنندگی آرمان رهگذر، انیمیشن تاریخی، موزیکال و داستانی در ژانر کمدی رئانتیک است که تولید آن از سال ۱۳۹۸ آغاز شد و صدایشگی نقش ناصرالدین شاه در آن برعهده «وحید رونقی»

مجری و گوینده مطرح کشورمان گذاشته شد. حالا چند روزی است که اولین تصویر دسته‌جمعی از تمام شخصیت‌های اصلی این انیمیشن سینمایی به مناسبت حضورش در چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر به تازی رومانی شد. رونقی در گفت‌وگو با «ایران» از چگونگی حضورش در این انیمیشن می‌گوید که شرح آن را در ادامه می‌خوانید. وحید رونقی، دوبلور و گوینده با اشاره به آغاز فعالیتش در این حوزه می‌گوید: «فعالیت‌م در حوزه صدایشگی انیمیشن به سال ۸۳ بازی کرد که در آن سال‌ها مدیر دوبله چند اثر بودم، اما بنا به دلایلی از سال ۸۷ و همزمان با ورودم به رادیو، فعالیت مدام در این حوزه را کنار گذاشته و به برخی فعالیت‌های جسته و گریخته در این حوزه بسنده کردم.» او در ادامه می‌افزاید: «باید بگویم که همکاری من با انیمیشن سینمایی «ژولیت و شاه» به عنوان صدایشه به دعوت و پیشنهاد «امین قاضی» که سرپرستی گویندگان این کار را برعهده دارد، به نوعی بازگشت من به این عرصه محسوب می‌شود. از آنجایی که پراساس داده‌های تاریخ ما «ناصرالدین شاه» لهجه ترکی داشته و فیلم‌هایی که تا امروز درباره او دیده‌ایم چنین فضایی را در ذهن مخاطب به تصویر می‌کشد، بنابراین از آنجایی که من هم آذری‌زبان هستم، به این شخصیت علاقه‌مند شده و پذیرفتم که در جایگاه صدایشه به این کار بپردازم. همچنین با در نظر گرفتن تیپ‌هایی که من می‌توانم به عنوان صدایشه به آن پرداخته و ایفا کنم، کاملاً متناسب با این فیزیک و کاراکتر بود و این امکان را به من می‌داد که به‌خوبی بتوانم صدایشگی مناسب با آن را خلق کنم. به‌باور مجری فعال کشورمان، به نظر می‌رسد که انتخاب‌های صدایشگان در این اثر به خوبی انجام شده و با زمان زیادی که صرف ساخت این انیمیشن شده، تلاش شده است تا با کمترین ایراد ممکن ساخته و پرداخته شود، هر چند در نهایت این مخاطبان هستند که در خصوص صاحبان اصلی این اثر باید در خصوص کم و کیف آن اظهارنظر کنند.»

• امام رضا(ع):

بزرترین دارایی آن است که آبرو با آن حفظ شود.

العدد القویه، ص ۲۹۲

گلایه فرزند خسرو شکیبایی از نحوه صداسازی پدرش

پخش کلیپ شبیه‌سازی شده خسرو شکیبایی با هوش مصنوعی نیز واکنش انتقادی فرزندش را به همراه داشته است. حالا پوریا شکیبایی در ویدیویی کوتاه با بیان اینکه به خاطر ناراحتی زیاد مادرش این پیام را منتشر کرده، گفته است که بهتر بود در تولید چنین محتوایی صداقت در کلام و معرفت در امانتداری رعایت می‌شد. او همچنین اشاره کرده که با خودش و مادرش هیچ تماسی گرفته نشده و شاید اگر این اتفاق می‌افتاد کمک بهتری برای خلق یک اثر مقبول‌تر صورت می‌گرفت.

گفت‌وگوهای جشنواره‌ای

گفت‌وگوی رضا فرهمند، کارگردان فیلم سینمایی «لولی» با «ایران»:

جای عناصر ایرانی در فیلم‌های امروزمان خالی است

کسره فرهنگی / رضا فرهمند، با قدم نهادن در مسیری نو، از دنیای مستندسازی به عرصه سینمای داستانی آمده و از تجربه‌های قبلی خود برای ساخت فیلم داستانی «لولی» بهره برده است. «لولی» فیلمی در ژانر اجتماعی، مستقل و البته ریسک‌پذیر در جشنواره فیلم فجر امسال است. فرهمند با قبول ریسک‌هایی از جمله دعوت به همکاری از بازیگران ناآشنا، کوششیده تا چالش‌های تازه‌ای را تجربه کند.

شما از جمله کارگردانانی هستید که از مستندسازی قدم به سینمای داستانی گذاشته‌اید، میان این دونستی وجود دارد یا صرفاً بحث تغییر مسیر در میان است؟

سه مستند بلند آخرم، آثاری در فضای «داکیودراما» هستند که داستان در شکل‌گیری آنها نقش دارد. بنابراین خیلی هم دور از سینمای داستانی نبودند. گذشته از این نکته، ورودم به سینمای داستانی، خیلی هم یک‌دفعه‌ای نبوده! از چند سال قبل به آن فکر می‌کردم. بعد از ساخت آخرین فیلم مستندم، متوجه شدم که برای من مرز بین مستندسازی و سینمای داستانی خیلی کم‌رنگ شده است. برای یکی دو سال دست از کار کشیدم.

این فراغت یکی دو ساله برای پل زدن میان تجربه مستندسازی با سینمای داستانی بود؟

بله. البته دنبال پیدا کردن خودم هم بودم، اینکه بدانم جای من در سینمای داستانی کجاست! هرچند کاری که من در ساخت فیلم «لولی» انجام دادم جدا از تجربه مستندسازی‌ام نیست.

• به لحاظ فرم یا محتوا؟

بیشتر به لحاظ چگونگی ارائه محتوا و اینکه قرار است سراغ چه موضوعی بروم و بحث قبول چه میزان ریسکی درمیان است. در ساخت فیلم «لولی» بیشتر از تجربیات محتوایی کارهای مستندم استفاده کردم. اما به لحاظ فرم، رضا فرهمند این فیلم هیچ شباهتی به مستندهایی که ساخته‌ام ندارد. در مستندسازی اغلب در حال و هوای جنگ کار می‌کردم، عرصه‌ای که بی‌شک ریتم تندی را طلب می‌کند. در صورتی که فیلم «لولی» روندی بسیار آرام و حتی مستقل از جریان سینمای امروز ایران دارد.

• چرا فیلم خود را مستقل از جریان سینمای امروز می‌دانید؟

حرکت سینمای کشورمان به سمت هالیوود است. این مسأله هم در ریتم و هم در فرم اغلب آثار سینمایی امروزمان مشهود است. در حالی که ما با تکیه بر فرهنگ، تمدن و از سویی ظرفیت‌های برخاسته از ادبیات‌مان نمی‌توانیم با آن شتابزدگی سینمای آمریکا پیش برویم. همین سبب شده که فیلم‌های سینمای داستانی‌مان در بسترش بی‌هویت شکل بگیرد. اگر زبان را از فیلم‌های امروزمان حذف کنیم شاید به راحتی نتوان گفت که با کاری ایرانی روبه‌رو هستیم. جای عناصر ایرانی در فیلم‌های امروزمان خالی است.

• این کاستی را برای سینمای اجتماعی‌مان نیز قائل هستید؟

بی‌شک بله. همان‌طوره که معماری شهر ایرانی گرفتار بی‌هویتی شده است و ما بیش از تیلور رنگ‌های ایرانی، با دنیایی خاکستری روبه‌رو هستیم. هویت ایرانی در غلبه این رنگ خاکستری کم‌رنگ شده است، سینما هم قاب‌های زیبایی نشان‌ترفته از فرهنگ و پیشینه تاریخی‌مان را فراموش کرده است. این کار ظلم بزرگی در حق مخاطبان است. من مخالف به تصویر کشیدن فقر و بیان انتقادهای اجتماعی و سیاسی در ساخته‌های سینمایی نیستم اما معتقدم اگر سینماگر جسارت ورود به این عرصه‌ها را دارد نباید بستر اصلی فیلمسازی ایرانی را فراموش کند، اینکه مخاطب قرار است با تماشای فیلم او چه حالی شود و چه نشانه‌هایی از فرهنگ و پیشینه خردمان را در آن ببیند مسأله مهمی است.

• چرا برخلاف برخی کارگردانان فیلم اولی برای ساخته سینمایی خود سراغ چهره‌ها نرفتید؟

اگر نگاهی به ساخته‌های کارگردانان فیلم اولی سال‌های اخیر داشته باشیم در اغلب اینها با حضور ستاره‌ها روبه‌رو می‌شوید. حضوری که حتی اگر محدود به شخصیت اصلی شود، همچنان فضایی امن را برای کارگردان فراهم می‌کند. دنبال این مدل جلب توجه به کارم نبودم. حتی بازیگر نقش اول من نه تنها ستاره نیست، بلکه پیش از این تجربه بازیگری مقابل دوربین را هم نداشته است. درباره دیگر بازیگران فیلم هم این گونه است و اغلب آنان تجربه نخست بازیگری‌شان به شمار می‌آید.

• نگران ریسک‌های احتمالی آن نبودید؟

خب من قبل از این کار یک مستندساز بودم. ریسک‌پذیری بخش مهمی از مستندسازی است. ریسک جای خالی چهره‌ها را به جان خریدم و به نظرم تجربه خوبی از آب درآمد. هرچند درباره اینکه تا چه اندازه موفق شده‌ام مردم و شما اهالی رسانه و منتقدان باید نظر بدید.